

The Feast of Qawl (Speech)

Music/Persian chant

1. O thou who art turning thy face towards God! Close thine eyes to all things else, and open them to the realm of the All-Glorious. Ask whatsoever thou wishest of Him alone; seek whatsoever thou seekest from Him alone. With a look He granteth a hundred thousand hopes, with a glance He healeth a hundred thousand incurable ills, with a nod He layeth balm on every wound, with a glimpse He freeth the hearts from the shackles of grief. He doeth as He doeth, and what recourse have we? He carrieth out His Will, He ordaineth what He pleaseth. Then better for thee to bow down thy head in submission, and put thy trust in the All-Merciful Lord.

Selections from the Writings of 'Abdu'l-Bahá, #22

۱. ای متوجه الی الله چشم از جمیع ما سوی بر بند و مملکوت اهی بر گشا آنچه خواهی از او خواه و آنچه طلبی از او طلب بنظری صد هزار حاجات روا نماید و بالتفاتی صد هزار درد بیدرمان دوا کند بانعطافی زخمها را مرهم نهد و بنگاهی دلها را از قید غم برهاند آنچه کند او کند ما چه توانیم کرد *يَفْعَلُ مَا يَشَاءُ وَ يَحْكُمُ مَا يُرِيدُ* است پس سر تسلیم نه و توکل بر رب رحیم به. ع ع

2. All the Prophets are the Temples of the Cause of God, Who have appeared clothed in divers attire. If thou wilt observe with discriminating eyes, thou wilt behold Them all abiding in the same tabernacle, soaring in the same heaven, seated upon the same throne, uttering the same speech, and proclaiming the same Faith. Such is the unity of those Essences of Being, those Luminaries of infinite and immeasurable splendor! Wherefore, should one of these Manifestations of Holiness proclaim saying: "I am the return of all the Prophets," He, verily, speaketh the truth. In like manner, in every subsequent Revelation, the return of the former Revelation is a fact, the truth of which is firmly established.

Gleanings from the Writings of Baha'u'lláh, p. 52

۲. جمیع انبیا هیاکل امر الله هستند که در قمایص مختلفه ظاهر شدند و اگر بنظر لطیف ملاحظه فرمائی همه را در یک رضوان ساکن بینی و در یک هوا طائر و بر یک بساط جالس و بر یک کلام ناطق و بر یک امر آمر اینست اتحاد آن جواهر وجود و شمس غیر محدود و معدود پس اگر یکی از این مظاهر قدسیه بفرماید من رجوع کل انبیاء هستم صادق است و همچنین ثابت است در هر ظهور بعد صدق رجوع ظهور قبل.

3. O SON OF DUST!

The wise are they that speak not unless they obtain a hearing, even as the cup-bearer, who proffereth not his cup till he findeth a seeker, and the lover who crieth not out from the depths of his heart until he gazeth upon the beauty of his beloved. Wherefore sow the seeds of wisdom and knowledge in the pure soil of the heart, and keep them hidden, till the hyacinths of divine wisdom spring from the heart and not from mire and clay.

The Hidden Words, Persian #36

۳. (ای پسر تراب) حکمای عباد آنانند که تا سمع نیابند لب نگشایند چنانچه ساقی تا طلب نبیند ساغر نبخشد و عاشق تا بجمال معشوق فائز نشود از جان نخرود پس باید حیّه های حکمت و علم را در ارض طیّیه قلب مبدول دارید و مستور نمائید تا سنبلات حکمت الهی از دل برآید نه از گل.

Music/Persian chant

4. Great God! When the stream of utterance reached this stage, We beheld, and lo! the sweet savours of God were being wafted from the dayspring of Revelation, and the morning breeze was blowing out of the Sheba of the Eternal. Its tidings rejoiced anew the heart, and imparted immeasurable gladness to the soul. It made all things new, and brought unnumbered and inestimable gifts from the unknowable Friend. The robe of human praise can never hope to match Its noble stature, and Its shining figure the mantle of utterance can never fit. Without word It unfoldeth the inner mysteries, and without speech It revealeth the secrets of the divine sayings. It teacheth lamentation and moaning to the nightingales warbling upon the bough of remoteness and bereavement, instructeth them in the art of love's ways, and showeth them the secret of heart-surrender. To the flowers of the Ridvan of heavenly reunion It revealeth the endearments of the impassioned lover, and unveileth the charm of the fair. Upon the anemones of the garden of love It bestoweth the mysteries of truth, and within the breasts of lovers It entrusteth the symbols of the innermost subtleties. At this hour, so liberal is the outpouring of Its grace that the holy Spirit itself is envious! It hath imparted to the drop the waves of the sea, and endowed the mote with the splendour of the sun. So great are the overflowings of Its bounty that the foulest beetle hath sought the perfume of the musk, and the bat the light of the sun. It hath quickened the dead with the breath of life, and caused them to speed out of the sepulchres of their mortal bodies. It hath established the ignorant upon the seats of learning, and elevated the oppressor to the throne of justice.

The universe is pregnant with these manifold bounties, awaiting the hour when the effects of Its unseen gifts will be made manifest in this world, when the languishing and sore athirst will attain the living Kawthar of their Well-Beloved, and the erring wanderer, lost in the wilds of remoteness and nothingness, will enter the tabernacle of life, and attain reunion with his heart's desire. In the soil of whose heart will these holy seeds germinate? From the garden of whose soul will the blossoms of the invisible realities spring forth?

Kitáb-i-Íqán, pp. 59-60

۴. الله اكبر، بیان که به این مقام رسید رائجه روحانی از صبح صمدانی مرور نمود و صباى صبحگاهی از مدینه سبای لایزالی وزید و اشارتش جان را بشارت تازه بخشید و روح را فتوحی بی اندازه. بساط جدیدی مبسوط نمود و ارمغان بی شمار بی کران از آن یار بی نشان آورد که خلعت ذکر از قدّ لطیفش بسی قاصر است و رداء بیان از قامت منیرش بس کوتاه. بی لفظ رمز معانی کشف می نماید و بی لسان اسرار تبیان می گوید و بلبل های شاخسار هجر و فراق را ناله و افغان می آموزد و قاعده و رسوم عشق و عاشقی و رمز دلدادگی تعلیم می نماید و گل های بدیع رضوان قرب و وصال را رسم دلبری و آداب عشوه گری تلقین می نماید و اسرار حقایق بر شقایق بستان عشق می بخشد و دقایق رموز و رقایق آن را در صدر عشاق ودیعه می گذارد. به قسمی عنایت در این ساعت فرموده که روح القدس به غایت حسرت می برد. قطره را امواج بحری داده و ذره را طراز خورشیدی عنایت نموده. الطاف به مقامی رسیده که جُعَلْ قصد نافه مشک نموده و خفّاش در مقابل آفتاب مقرر گزیده. مردگان را به نفخه حیات از قبور جسد مبعوث نموده و جاهلان را بر صدر علم منزل داده و ظالمان را بر فراز عدل محلّ معین نموده. و عالم هستی به جمیع این عنایات حامله گشته، تا کی اثر این عنایت غیبی در خاکدان ترابی ظاهر شود و تشنگان از پا افتاده را به کوثر زلال محبوب رساند و گمگشتگان صحرای بُعد و نیستی را به سرادق قرب و هستی معشوق فائز گرداند و در ارضِ قلوبِ که این حبه های قدس انبات نماید و از ریاضِ نفوسِ که شقایق های حقایق غیبی بشکند.

5. O thou dear handmaid of God! Thy letter hath been received and its contents noted. Thou didst ask for a rule whereby to guide thy life.

Believe thou in God, and keep thine eyes fixed upon the exalted Kingdom; be thou enamoured of the Abhá Beauty; stand thou firm in the Covenant; yearn thou to ascend into the Heaven of the Universal Light. Be thou severed from this world, and reborn through the sweet scents of holiness that blow from the realm of the All-Highest. Be thou a summoner to love, and be thou kind to all the human race. Love thou the children of men and share in their sorrows. Be thou of those who foster peace. Offer thy friendship, be worthy of trust. Be thou a balm to every sore, be thou a medicine for every ill. Bind thou the souls together. Recite thou the verses of guidance. Be engaged in the worship of thy Lord, and rise up to lead the people aright. Loose thy tongue and teach, and let thy face be bright with the fire of God's love. Rest thou not for a moment, seek thou to draw no easeful breath. Thus mayest thou become a sign and symbol of God's love, and a banner of His grace.

Selections from the Writings of 'Abdu'l-Bahá, p. 24

۵. ای کنیز عزیز الهی نامهات ملاحظه گردید و بر مضمون اطلاع حاصل شد دستور العمل خواسته بودی مؤمن بخدا باش و ناظر بملکوت اعلی و منجذب بجمال ابهی ثابت بر میثاق باش و مشتاق عروج باسماں نیر آفاق منقطع از دنیا شو و زنده بنفحات قدس در ملکوت اعلی منادی حبّ گرد و مهربان بنوع انسان محبّ بشر شو و غمخوار جمیع نفوس در آفاق صلح پرور گرد و دوستی و راستی جو هر زخمی را مرهم شو و هر دردیرا درمان گرد سبب الفت نفوس شو و آیات هدایت ترتیل نما بعبادت حق مشغول شو و بهدایت خلق برخیز زبان ببیان بگشا و رخ بنار محبت الله بر افروز دمی میاسا و نفسی راحت مجو تا آیت محبت الله گردی و رایت موهبت الله.

6. O COMPANION OF MY THRONE!

Hear no evil, and see no evil, abase not thyself, neither sigh and weep. Speak no evil, that thou mayest not hear it spoken unto thee, and magnify not the faults of others that thine own faults may not appear great; and wish not the abasement of anyone, that thine own abasement be not exposed. Live then the days of thy life, that are less than a fleeting moment, with thy mind stainless, thy heart unsullied, thy thoughts pure, and thy nature sanctified, so that, free and content, thou mayest put away this mortal frame, and repair unto the mystic paradise and abide in the eternal kingdom for evermore.

The Hidden Words, Persian #44

۶. (ای رفیق عرشی)

بد مشنو و بد مبین و خود را ذلیل مکن و عویل برمیاری یعنی بد مگو تا نشنوی و عیب مردم را بزرگ مدان تا عیب تو بزرگ ننماید و ذلت نفسی مپسند تا ذلت تو چهره نگشاید پس با دل پاک و قلب طاهر و صدر مقدّس و خاطر منزّه در ایام عمر خود که اقلّ از آنی محسوبست فارغ باش تا بفرغت از این جسد فانی بفر دوس معانی راجع شوی و در ملکوت باقی مقرّ یابی.

Music/Persian chant